

Προσφυγή της 23ης Ιουνίου 2020 — Front Polisario κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-393/20)**

(2020/C 279/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (εκπρόσωπος: G. Devers, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής κατά της αποφάσεως (ΕΕ) 2020/462 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2020, σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της επιτροπής σύνδεσης που συνεστήθη με την ευρωμεσογειακή συμφωνία σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και του Βασιλείου του Μαρόκου, αφετέρου, σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών με σκοπό την αξιολόγηση του αντικτύπου της συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών για την τροποποίηση της εν λόγω συμφωνίας (ΕΕ 2020, L 99, σ. 13), το προσφεύγον προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως της εν λόγω αποφάσεως εξαιτίας του παράνομου χαρακτήρα της αποφάσεως 2019/217. Ο λόγος αυτός περιλαμβάνει δέκα επιμέρους σκέλη.

1. Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν ήταν αρμόδιο να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που η Ένωση και το Βασίλειο του Μαρόκου δεν έχουν αρμοδιότητα να συνάψουν διεθνή συμφωνία, εφαρμοστέα στη Δυτική Σαχάρα, στη θέση του λαού των Σαχράουι ο οποίος εκπροσωπείται από το Front Polisario.
2. Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται ότι παραβιάστηκε η υποχρέωση σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, κατά το μέτρο που το Συμβούλιο δεν εξέτασε το ζήτημα αυτό πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
3. Με το τρίτο σκέλος προβάλλεται παραβίαση από το Συμβούλιο της υποχρέωσης που υπέχει να εκτελεί τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, κατά το μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη το σκεπτικό της αποφάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 2018, *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Με το τέταρτο σκέλος προβάλλεται παραβίαση των θεμελιωδών αρχών και αξιών που διέπουν τη διεθνή δράση της Ένωσης, καθότι:
 - πρώτον, κατά προσβολή του δικαιώματος των λαών στο σεβασμό της εθνικής τους ενότητας, η απόφαση 2019/217 αρνείται την ύπαρξη του λαού των Σαχράουι, υποκαθιστώντας τον με τη φράση «εμπλεκόμενοι πληθυσμοί» [populations concernées]·
 - δεύτερον, κατά προσβολή του δικαιώματος των λαών να αποφασίζουν ελεύθερα για τους φυσικούς πόρους τους, με την απόφαση 2019/217 συνάπτεται διεθνής συμφωνία με την οποία ρυθμίζεται, χωρίς τη συναίνεση του λαού των Σαχράουι, η εκμετάλλευση των πόρων του·
 - τρίτον, διά της αποφάσεως 2019/217 συνάπτεται μια εφαρμοστέα στην υπό κατοχή Δυτική Σαχάρα διεθνής συμφωνία με το Βασίλειο του Μαρόκου, στο πλαίσιο της πολιτικής προσάρτησης έναντι της περιοχής, καθώς και στο πλαίσιο συστηματικής προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων που συνεπάγεται η διατήρηση της πολιτικής αυτής.
5. Με το πέμπτο σκέλος προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, κατά το μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στις δηλώσεις της Ένωσης η οποία, επανειλημμένως, δεν έπαψε να τονίζει την ανάγκη σεβασμού των αρχών της αυτοδιαθέσεως και της σχετικότητας των συμβάσεων.

6. Με το έκτο σκέλος προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας δεδομένου ότι, λαμβανομένων υπόψη του χωριστού και διακριτού καθεστώτος της Δυτικής Σαχάρας, του απαραβίαστου χαρακτήρα του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως και της ιδιότητας του λαού των Σαχράουι ως τρίτου, το Συμβούλιο δεν έπρεπε να καταρτίσει έκθεση αναλογικότητας μεταξύ των υπερβαινόντων τα μειονεκτήματα υποτιθέμενων πλεονεκτημάτων για την οικονομία της εν λόγω περιοχής που συνεπάγεται η χορήγηση προτιμήσεων, όπως η εκτεταμένη χρήση φυσικών πόρων, ιδίως των αποθεμάτων υπόγειων υδάτων.
7. Με το έβδομο σκέλος προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως, καθότι:
- πρώτον, χρησιμοποιώντας τη φράση «εμπλεκόμενοι πληθυσμοί» [populations concernées], η απόφαση 2019/217 και η διά αυτής συναφθείσα συμφωνία αρνούνται την εθνική ενότητα του λαού των Σαχράουι ως φορέα του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως·
 - δεύτερον, ενώ η διά της αποφάσεως 2019/217 συναφθείσα τροποποιητική συμφωνία ρυθμίζει την εξαγωγή προς την Ένωση των φυσικών του πόρων, οι οποίοι θα προσδιορίζονται ως μαροκινής προελεύσεως, η ίδια αυτή απόφαση 2019/217 αρνείται, επί της βασικής της αρχής, τα κυριαρχικά δικαιώματα του λαού των Σαχράουι επί των φυσικών του πόρων και του στερεί τα ίδια του τα μέσα επιβιώσεως·
 - τρίτον, ως προς την εδαφική συνιστώσα του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως, αφενός, δια της συνάψεως, με το Βασίλειο του Μαρόκου, διεθνούς συμφωνίας εφαρμοστέας στο υπό μαροκινή κατοχή τμήμα της Δυτικής Σαχάρας, η απόφαση 2019/217 προσβάλλει το δικαίωμα του λαού των Σαχράουι στον σεβασμό της εδαφικής ακεραιότητας της εθνικής του επικράτειας, καθόσον αρνείται το χωριστό και διακριτό καθεστώς της προκησθείσας επικράτειας και επικυρώνει τον παράνομο διαχωρισμό της από το μαροκινό «Τείχος». Αφετέρου, προσδιορίζοντας τα προερχόμενα από τη Δυτική Σαχάρα προϊόντα ως μαροκινής προελεύσεως, η διά της αποφάσεως 2019/217 συναφθείσα συμφωνία συνιστά προσβολή του χωριστού και διακριτού καθεστώτος της Δυτικής Σαχάρας, δεδομένου ότι έχει ως αποτέλεσμα την απόκρυψη της πραγματικής χώρας καταγωγής των προϊόντων αυτών.
8. Με το όγδοο σκέλος προβάλλεται παράβαση της αρχής της σχετικότητας των συμβάσεων, δεδομένου ότι, χρησιμοποιώντας τη φράση «εμπλεκόμενοι πληθυσμοί» [populations concernées], η απόφαση 2019/217 και η διά αυτής συναφθείσα συμφωνία αρνούνται την ύπαρξη του λαού των Σαχράουι, ο οποίος εκπροσωπείται από το Front Polisario, ως τρίτου στις σχέσεις μεταξύ ΕΕ και Μαρόκου και του επιβάλλει διεθνείς υποχρεώσεις, σε σχέση με την εθνική του επικράτεια και τους εθνικούς του πόρους, χωρίς τη συναίνεσή του.
9. Με το ένατο σκέλος προβάλλεται παραβίαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και του διεθνούς ποινικού δικαίου, καθότι:
- πρώτον, διά της αποφάσεως 2019/217 συνάπτεται διεθνής συνθήκη η οποία εφαρμόζεται στη Δυτική Σαχάρα, μολονότι οι μαροκινές δυνάμεις κατοχής δεν έχουν δικαίωμα σύναψης διεθνών συνθηκών για την περιοχή αυτή και απαγορεύεται να εκμεταλλεύονται τους φυσικούς πόρους της εν λόγω περιοχής·
 - δεύτερον, χρησιμοποιώντας τη φράση «εμπλεκόμενοι πληθυσμοί» [populations concernées], με αποτέλεσμα τη συμπερίληψη των εγκατεστημένων στο υπό κατοχή έδαφος των Σαχράουι μαροκινών εποίκων, η απόφαση 2019/217 και η διά αυτής συναφθείσα συμφωνία εγκρίνουν και επικυρώνουν τη μεταφορά πληθυσμών στην οποία προέβη το Βασίλειο του Μαρόκου κατά κατάφωρη παράβαση του άρθρου 49, εδάφιο 6, της 4ης Συμβάσεως της Γενεύης και του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο β', σημείο viii, του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου·
 - τρίτον, χορηγώντας δασμολογικές προτιμήσεις στα «μαροκινά» προϊόντα που προέρχονται από τη Δυτική Σαχάρα, η απόφαση 2019/217 δημιουργεί κίνητρο ώστε οι μαροκινοί έποικοι να εγκατασταθούν με βιώσιμο τρόπο στο υπό κατοχή έδαφος, προκειμένου να επωφεληθούν των πλεονεκτημάτων που παρέχει η τροποποιητική συμφωνία, κατά κατάφωρη παράβαση των προκησθεισών διατάξεων.
10. Με το δέκατο σκέλος προβάλλεται παραβίαση των υποχρεώσεων που υπέχει η Ένωση από το δικαιο της διεθνούς ευθύνης, καθόσον η απόφαση 2019/217, διά της συνάψεως διεθνούς συμφωνίας με το Βασίλειο του Μαρόκου η οποία εφαρμόζεται στη Δυτική Σαχάρα, επικυρώνει τις σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου εκ μέρους των μαροκινών δυνάμεων κατοχής εις βάρος του λαού των Σαχράουι και ενισχύει τη διατήρηση της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί από τις εν λόγω παραβιάσεις.